

Teodor MEȘINĂ

Prozator, poet, eseist

Locul și data nașterii: București, 1 mai 1949.

Localitatea de domiciliu: București.

Membru al Ligii Scriitorilor Români.

Cărți publicate (romane)

- Surorile Ilarion* (Editura Sfântul Ierarh Nicolae, 2014);
- Laura* (Editura Sfântul Ierarh Nicolae, 2016);
- Dragoste și Vanitate* (Editura Inspirescu, 2021);
- Surorile Ilarion* -reeditată în ediție revizuită și adăugită- (Editura Sfântul Ierarh Nicolae, 2021);
- Fariseul* (Editura Flopan, 2022);
- Speranța* (Editura Sfântul Ierarh Nicolae, 2023);
- Tablouri fără ramă* (Editura Flopan, 2023);
- Căutări* (Editura Flopan, 2023).

Colaborări la reviste

A publicat/publică în mai multe reviste, cum ar fi: „Dor de Dor”, „Cervantes”, „Glas comun”, „Convorbiri literar-artistice”, „Adevăr și Caritate”, „Logos & Agape”, „Armonii Culturale”, „Negru pe alb” ș.a.

Este fondator al revistei on-line, trimestriale, *Ecoul diurn*, apărută în 2023.

Referințe critice

În scriitura lui *Teodor Meșină* predomină preocuparea lui pentru psihologic, pentru tipologiile umane.

În *Laura*, subiectul este extras din tipicul societății care se conduce azi, mai mult ca oricând, după așa-zisul liber arbitru, cam fără Dumnezeu, dar autorul vrea să dea cărții, sau, mă rog, unuia dintre personajele narațiunii -anume Laurei, fata părăsită

de ambii ei părinți și crescută de bunicul Alexandru cu multă precauție, după cum însuși bunicul ei credea: „mai bine să-ți pară rău că ai pierdut timpul cu prea multe precauții, decât să-ți pară rău că n-ai fost prudent”, după un Zapis cu Norme și cu un soi de rigurozitate morocănoasă, devenit tiran „din prea multă grijă” pentru copilă-, un aer îngeresc, căruia-i pune-n gură, aproape pe tot parcursul volumului, exprimări evanghelice. Astfel Laura este arătată a fi opusul alor ei, a părinților ei fără inimă, care o părăsiseră fără regrete, tatăl, pentru „frivolități lumești”, iar mama, culmea, pentru o carieră didactică. Și, da, Laura este opusul tuturor, fiind un model de bunătate și de îngăduință față de cei din jur. Astfel ea își iartă prietena de joacă, pe Dora, când aceasta îi spune, poate cu bună știință, că „are ifose de bastrad”, și, are puterea să-și ierte și părinții pentru că o părăsiseră...

În *Dragoste și vanitate* ne dezvăluie exact ceea ce sugerează titlul, dragostea și vanitatea, folosindu-se, din belșug, de dialoguri. Protagonistii sunt Ecaterina Inoreanu și Emil Arboran, între care se înfiripează o dragoste la prima vedere. Desfășurarea poveștii este descrisă de autor în amănunt, de parcă i-ar fi studiat la microscop, descriind fiecare mișcare, și chiar monologurile...

În *Surorile Ilarion*, ca, de altfel, în toată scriitura sa, bazându-se pe ceea ce citise despre ceea ce analizase și constatare un anume profesor Karl Leonhard, legat de expresia „Personalități accentuate”, Teodor Meșină ne pune-n față chiar astfel de personalități, spunându-ne cum că profesorul Karl constată că „literatura beletristică este destul de bogată în personaje ce sunt personalități accentuate demonstrativ, dar nu s-a scris o lucrare în care să predomină un personaj, care, în totalitatea formelor lui de manifestare, să reprezinte o personalitate accentuată hiperexactă”, că „nu poate cita un personaj care să aibă toate trăsăturile ce pot fi considerate ca hiperexacte sau anancaste”, și că „rar se mai întâlnesc personaje cu câte o trăsătură anancastă, dar nu reprezintă personalități hiperexacte definitorii, în totalitatea lor” și că motivul pentru care „autorii nu scriu despre anancaști” ar fi acela că „ei nu se regăsesc în această personalitate anancastă” și că, „dacă ei ar fi anancaști, ar fi foarte dificilă munca de scriitor, hiperexactitatea fiind în opoziție cu fantezia” și încheie: „Oamenii aceștia, care se întâlnesc atât de des în viață, să fie oare nepotriviiți pentru a fi incluși într-o operă beletristică?” Aș putea să-l contrazic pe profesorul Karl Leonhard, fiindcă am citit suficient de multe, dacă pot spune așa, cărți de beletristică în care personajele sunt hiperexacte(chiar la Dostoievski, în *Idiotul*, spre exemplu, personajele sunt descrise în amănunt, chiar cu lux de amănunte, psihologic vorbind, tipologia fiecăruia fiind descrisă pe câteva pagini, până la obsesie, chiar, în opinia mea), însă nu e asta acum treaba mea, să-l contrazic pe profesorul Karl, nici să-i stric buna intenție lui Teodor Meșină, care a luat de bun ceea ce a susținut profesorul și, poate că tocmai de aceea, a purces la scrierea unor romane cu niște personaje a căror personalitate să fie tocmai cea despre care susține profesorul Karl.

Personajele principale ale romanului sunt, așa cum ne arată chiar titlul volumului, surorile Ilarion: Ana și Taina, pe care autorul le descrie chiar în spiritul despre care am vorbit mai sus, două persoane cu personalități diametral opuse, Ana fiind fire anancastă(anxioasă, persoană nehotărâtă, lipsită de personalitate), iar Tania exaltată, ușor isterică, sau, poate, amândouă surorile tipologic anancaste, dar manifestându-se diferit anancast, obsesiile și compulsiile fiecăreia manifestându-se ca atare...diferit. Cei ce vor citi romanele vor constata că autorul este foarte atent la detaliu, precum e pictorul peisagist sau chiar portretistul, care-i atent ca personajului său să nu-i lipsească niciun rid. Și nu doar că descrie personajele principale, în detaliu

personalității ori al fizicului, ci detaliază fiecare amănunt al așezărilor, chiar și pavajului găsimu-i detalii care pot scăpa ochiului unui om superficial. Toate astea ducând povestirile romanelor lui la paginații de peste 250 file.

Teodor Meșină este unul dintre mulții scriitori contemporani, foarte talentați, care, cu toate că a publicat mai multe cărți de valoare, este unul dintre scriitorii cărora criticii literari nu le acordă nici măcar un minimum de atenție. Desigur, e regretabil că se-ntâmplă acest lucru, însă ce poți face dacă se-ntâmplă!... Când, mulți dintre noi, oameni valoroși, trăim drama celui care-și duce viața între indivizi care, având bani, dau prea mult din coate!... Însă, dacă l-au neglijat criticii, dacă l-au neglijat colegii de breaslă, asta nu înseamnă că chiar toți trebuie să facem pe morții, să ne facem că nu observăm că lângă noi se află un om talentat, creator de valori literare autentice, drept pentru care eu, văzând, citindu-i cărțile, constat că toate trei (cele citite de mine) sunt foarte bune, foarte documentate, cărți în care descoperim un fel de studiu, de cercetare a psihologicului/patologicului/fiziologicului, am considerat că Teodor Meșină face cinste literaturii contemporane și, totodată, merită să fie contemporan cu viitorul! (**Antoneta RĂDOI**, text publicat în *Convorbiri literar-artistice*, decembrie 2019).

În romanul *Surorile Ilarion*, Teodor Meșină a folosit tehnica sociometrică, elaborată de psihologul Moreno și de profesorul Karl Leonhard, dorind să construiască un roman analitic pe un fundament științific.

În esența ei, proza lui Teodor Meșină - scrisă cu o finețe stilistică deosebită- este expresia mediului intelectual, al stărilor psihologice și patologice, dar și ale celor fiziologice. Fiecare personaj(...) e zidit în propriul destin, în propria stare tentaculară, încercând să evadeze(...). Impresionează modernismul structural, evoluția metodologică, lipsa de aventuri stilistice inutile. (**Al. Florin ȚENE**, 28 iunie 2021; Președintele Ligii Scriitorilor Români)

În roman(...) apar o pleiadă întreagă de personaje, desfășurându-și penajul în evantaie de culori irizate, nenumărate ramuri în arborele vieții, surprinși în diferite ipostaze, de la loialități sufletești pasagere, până la trivialități sugerate, dar niciodată exprimate direct. Fiecare caracter este reprezentat în forță, prin dialoguri rapide și sincere, care scot la iveală o surprinzătoare bogăție umană, inducând profunzimi spațiale generate de o pană de maestru. (**Răzvan Șerbu** - Președinte L S R. Filiala București).

Pe tot parcursul romanului „Căutări”, procedeul literar preferat de Teodor Meșină este monologul interior. (...). Toate chipurile feminine sunt surprinse cu îndemânare de Teodor Meșină. E, cred, unul din punctele forte al autorului să schițeze portrete feminine, să surprindă gesturi, mici secvențe, elemente de cochetărie sau delicioase dialoguri ocazionale feminine. Stilul este colocvial, cu multe dialoguri(...). (Prof. **Ioana Bogdan**)

La un deceniu de la apariția primului său roman (*Surorile Ilarion*, Editura „Sfântul Ierarh Nicolae”, Brăila, 2014), urmat de alte cinci (*Laura*, *Dragoste și Vanitate*, *Fariseul*, *Speranța și Tablouri fără ramă*), scriitorul bucureștean Teodor Meșină recidivează cu o nouă scriere românească, purtând titlul-metaforă *Căutări*.

Aflat la vârsta deplinei experiențe de viață, prozatorul (născut la 1 mai 1949)

folosește narațiunea ca pretext pentru afirmarea viziunii proprii despre viață, în firul epic realizând cu măiestrie intarsii de natură filosofică. (Prof. **Voichița Pălăcean-Vereș**)

Profil de autor realizat de **Antoneta RĂDOI**

Redactor-șef *Convorbiri literar-artistice*; 28 sept 2023.